



Als je hier langer naar kijkt zie je een mannetje met een vreemde neus. Duidelijk een mannetje en geen vrouwtje. Bij elektriciteit gaat het om contact, verbinden, stroom en energie. Eigenlijk net als bij mensen. Het grappige is dat er bij het verbinden van apparaten aan het lichtnet via een stopcontact ook sprake is van een mannetje en een vrouwtje. Vervolgens kan de energie gaan vloeien, maar het vrouwtje geeft.

Met een lichtknopje kun je in een flits het licht aandoen of uitdoen. Zelfs in een potdichte kamer zonder ramen is het direct donker zodra je het licht uitdoet. Een kind vroeg mij eens "Waar blijft al het licht, dat kan toch niet zomaar allemaal weg zijn?" Dat wordt natuurlijk geabsorbeerd met de snelheid van het licht. Ik vraag me wel af of je in een volledig gespiegelde ruimte, waar nagenoeg alles wordt gereflecteerd, er sprake is van een langzaam uitdovingseffect. Je kunt het natuurlijk niet zien, want zodra je in de ruimte gaat staan, absorbeer je zelf al het licht. Het gaat immers pijlsnel. Ons blote oog kan dat nooit waarnemen.

Waar zou je dit schilderijtje trouwens ophangen? Naast het lichtknopje? Ik verbaas me altijd over je eigen ingebouwde navigatiekracht of ruimtelijk inzicht. Ook in het donker weet je bij binnenkomst in een ruimte vaak feilloos met je vinger het lichtknopje te vinden. Je hebt geen licht nodig om het licht te vinden.

In dit schilderij is het licht al aan. "You don't have to turn me on".

© Copyright 2015: [Benno Tutein Nolthenius](#).